

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/270/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119219732
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119219732.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne F. K., V.. XX.XX.XXXX, P. T. XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.024,97 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 400 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobcu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.12.2019 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.024,97 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Csp/157/2017 o vydanie bezdôvodného opatrenia, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, úspešná. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „29. Vo vzťahu k ďalším tvrdeniam žalobkyne a námietkam žalovaného súd poukazuje na to, že podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere má okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj náležitosť uvedenú v bode f) a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. 30. Uvedenie termínu konečnej splatnosti: „84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“ nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením ZoSÚ, keďže významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľka už pri podpise zmluvy bola informovaná o tom, ako dlho je povinná plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a to tak, aby termín bol určitý a zrozumiteľný 32. Ohľadom nesplnenia povinnosti podľa § 9 ods. 2 písm. k /ZoSÚ, súd poukazuje na to, že rozsudok Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit c/a Bíroová bol vydaný 9.11.2016 a ak zákonodarca v znení až od 1.5.2018 zmenil zákon tak, že nevyžaduje členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, tak do 30.4.2018 takéto členenie požaduje. Vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov a právnu silu Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a. s. c/a Klára Bíroová, priamy účinok Smernice nie je právne možný. Z predloženej zmluvy vyplýva, že chýba podstatná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. k /ZoSÚ - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia., preto aj z tohto dôvodu sa javí úver ako

bezúročný a bezpoplatkov. 35. Bezdôvodné obohatenie spočíva vo výške rozdielu medzi sumou, ktorá bola na úver uhradená a výškou úveru, t.j. 4.024,97 eura a výškou úveru 3 000,- eur, teda predstavuje 1.024,97 eura.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva bola nútená brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadosťučinenie preto požaduje vo výške 1.024,97 eura, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, preplatením bezúročného a bez poplatkového úveru, čo predstavuje sumu 1.024,97 eura.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne -kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa v podanej žalobe však nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Predpokladom uplatnenia primeraného zadosťučinenia je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparovať. Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadosťučinenia je, že takéto zadosťučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Z hľadiska § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 25.02.2019 z č.k. 19Csp/157/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/61/2019 nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol v prospech spotrebiteľa v súdnom konaní, možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 19Csp/157/2017 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že súd vyhodnotil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2. Neuvedenie všetkých zákonných náležitostí v úverovej zmluve však voči žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavovalo žiadne porušenie jeho práv, ba dokonca predstavovalo pre neho výhodu v zmysle, že pokiaľ mal vrátiť požičanú istinu s úrokmi a poplatkami v zmysle úverovej zmluvy, na základe rozhodnutia v konaní sp.zn. 19Csp/157/2017 to bola len istina. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.10.2013, č.k. 14Co/91/2012-141. Taktiež poukázal na rôznorodú a nejednoznačnú judikatúru jednotlivých súdov pri posudzovaní náležitostí úverových zmlúv. Rovnakú náležitosť, ktorú jeden súd vyhodnotí za uvedenú správne a korektne iný súd považuje za nevyhovujúcu. Názory súdov pri vyhodnocovaní náležitostí úverových zmlúv čiastočne skorigoval aj Súdny dvor EÚ svojím rozhodnutím zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, pričom podľa žalovaného je zrejmé, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. nebol správne aplikovaný. Žalovaný pri koncipovaní úverovej zmluvy postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektne a komplexne. Preto zastáva názor, že je nesprávne, aby bol sankcionovaný za svoj výklad zákona, pri ktorom sa ani výklad súdov nedokáže zjednotiť. Aplikovať v danej situácii ešte aj inštitút primeraného finančného zadosťučinenia určite nie je zákonným ani správnym postupom, ktorý smeruje výlučne k jeho zneužívaniu spotrebiteľmi, ktorí úver chceli, s podmienkami úveru boli pred podpisom oboznámení a uzrozumení, súhlasili s nimi, na znak čoho zmluvu podpísali a neskôr aj plnili. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného skutočne došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Rozsudok nedeclaroval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne vo svojom petite zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni súhrne sumu 1.024,97 eur s prísl. Žalovaný poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 konkrétne k § 3 v znení: Z jednoznačnej špecifikácie práv spotrebiteľa v tomto ustanovení so zvýraznením postupnosti ochrany života a zdravia spotrebiteľa, vyplýva aj nárok na výrobky a služby v kvalite, ktorá zodpovedá technickým predpisom na výrobky alebo služby, ktoré nevykazujú zjavné vady. Náhrada škody a finančné zadosť učinenie je záverečným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v prípade, že preventívne pôsobenie nesplní svoj účel, aby boli nahradené, alebo zmiernené následky. Z výkladu tejto právnej normy vyplýva nárok spotrebiteľa na poskytnutie finančného zadosťučinenia len v prípade, že poskytnuté plnenie (či už tovaru alebo služby) malo vady. Plnenie z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným žiadne vady nevykazovalo, nakoľko predmet úveru - finančné prostriedky boli poskytnuté riadne a včas.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyni nielen, že žiadna ani potenciálna ujma nevznikla, ale naopak získala najvýhodnejší úver, aký by jej neposkytla žiadna banka. Žalovaný uhradil žalobkyni sumu prevyšujúcu istinu poskytnutého úveru. Pokiaľ by však mal žalovaný uhradiť žalobkyni ešte „umelo vykonštruované“ finančné zadosťučinenie vo výške 1.024,97 eura, dostal by sa sám do pozície dlžníka, ktorý by uhradil žalobkyni ako spotrebiteľovi viac ako jej vrátil! Tento stav určite nemôže byť žiaduci ani na základe európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, nakoľko namiesto zabezpečenia rovnosti účastníkov konania by duplicitné sankcionovanie spôsobilo vznik nerovnováhy v neprospech žalovaného - dodávateľa. Súčasne by sa takýmto rozhodovaním súdov podporila špekulatívnosť spotrebiteľov, ktorým by súd v prípade podania žaloby nielen vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov, ale pri priznaní ešte aj ďalšieho umelo navýšeného primeraného finančného zadosťučinenia by sa z poskytovania úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Žalovaný už raz bol sankcionovaný a to tým, že žalobkyni bol poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov a sumu prevyšujúcu istinu mu na základe rozsudku vyplatil. Žalovanému nie je zrejmé, k akému poškodeniu práv spotrebiteľa vôbec dochádza v prípadoch, kedy súdy vyhlásia poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, následkom čoho je, že žalobca ako spotrebiteľ neplatí úroky a poplatky, ale len samotnú istinu poskytnutého úveru. Predstavuje to pre neho výlučne výhodu a nie škodu. Jediným poškodeným, ktorý po takomto rozhodnutí súdu zostane je samotný veriteľ.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že pokiaľ ide o rozsah porušenia spotrebiteľského práva, poukazuje na celé odôvodnenia rozsudkov, pričom ich najdôležitejšiu časť citovala v žalobe. Spoločne predstavujú záväznú hmotnoprávnu podmienku, z ktorej je potrebné vychádzať pri posudzovaní nároku. Rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie ani rozširovať, ani zužovať. Žalovaného považovala za poctivého poskytovateľa spotrebiteľských úverov, čo bolo aj jedným z dôvodov, prečo od neho úver čerpala. Až následne, keď sa dozvedela o podstatných pochybeniach a nepoctivosti žalovaného, ako dodávateľa, podala žalobu. V konaní na súde bola úspešná a rovnakými argumentmi odôvodnil aj procesný súd svoje rozhodnutie. Žalovaný vo svojom vyjadrení zľahčuje svoje pochybenia a zanedbania svojich povinností pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, v dôsledku ktorých bol celý úver už od počiatku bezúročným a bezpoplatkovým. Napriek tomu, že o tom musel ako dlhodobý poskytovateľ spotrebiteľských úverov vedieť, ponechal si, vysokú čiastku jej finančných prostriedkov, ktoré v tom čase mohli slúžiť na zlepšenie mojej životnej situácie. Musela podať žalobu a podrobiť sa súdnemu konaniu, ak chcela získať svoje finančné prostriedky naspäť. Niesla teda, ako žalobkyňa, riziko prípadného neúspechu, proti nadnárodnej finančnej spoločnosti. Až po skončení súdneho konania jej boli finančné prostriedky vrátené. Z toho vyplýva, že pokiaľ by nevedla proti žalovanému súdne konanie do jeho právoplatného skončenia, nikdy by jej finančné prostriedky nevrátil a ponechal by si ich. Pochybenia žalovaného a jeho konanie treba vnímať komplexne, s ohľadom na povinnosť odbornej starostlivosti a jeho postavenia ako dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Represívny a sankčný charakter primeraného finančného zadosťučinenia je vo vzťahu k nepoctivému dodávateľovi aplikovaný až následne, po tom, čo mal možnosť finančné prostriedky vrátiť, resp. ich neprijať. Preventívna funkcia voči žalovanému nemôže byť naplnená iba závermi pôvodného konania. Žalovaný svojim nepoctivým konaním, až do právoplatného výroku o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia nič neriskuje. Naopak, svojim nepoctivým konaním, neoprávnene získava finančné prostriedky spotrebiteľa, pričom sa spolieha na to, že sa spotrebiteľ vrátenia svojich finančných prostriedkov nebude domáhať. Až úspechom spotrebiteľa v súdnom konaní a následným uplatnením práva na primerané finančné zadosťučinenie na súde vznikne pre dodávateľa riziko straty v podobe povinnosti zaplatiť finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi. Dovtedy môže nepoctivý dodávateľ len získať. Preto, k naplneniu preventívnej funkcie dôjde iba vtedy, ak rozsah rizika, finančnej straty dodávateľa bude rovnaký, aký je rozsah jeho nepoctivosti, teda bezdôvodného obohacovania sa.

4. Žalovaný sa k replike nevyjadril.

5. Žalovaný podal dňa 22.05.2020 vyjadrenie, v ktorom nesúhlasil s výkladom ustanovenia § 3 ods. 5 žalobkyňou, ktorý je založený na výlučnej svojvôli spotrebiteľa, ktorá mu vyhovuje a to bez akejkoľvek akceptácie zákonných požiadaviek. Žalovaný sumu požadovanú žalobkyňou uhradil, nedošlo však k žiadnemu deklarovaniu porušenia práv alebo povinností tak žalovaným ako ani samotným konajúcim súdom. Opäť poukázal na to, že Judikatúra súdov ohľadne dodržania náležitostí úverových zmlúv v spotrebiteľských vzťahoch je veľmi rôznorodá a nejednoznačná. Postupným vývojom však dochádzalo aj k zmenám zákona č. 129/2010 Z.z., na ktoré je v zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017 potrebné prihliadať aj

pri doterajšej úprave zákona č. 129/2010 Z.z. Väčšina doterajšej rozhodovacej praxe všeobecných súdov je datovaná skôr, ako došlo k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Aj na základe tohto rozsudku a tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR by sa mal prispôsobiť výklad vnútroštátnych súdov pri vyhodnocovaní bezúročnosti a bezpoplatnosti jednotlivých úverových zmlúv v prípade žalôb týkajúcich sa nevedenia nevyhnutných zákonných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách, aby to v konečnom dôsledku nebol dodávateľ, komu nesprávnym výkladom zákonných ustanovení bude vznikáť nedôvodne škoda. Rovnako je v konaní nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobkyňa v konaní doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, v čom pociťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 1.024,97 eura a podobne, ktoré sú nevyhnutné na priznanie žalovanej sumy. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odrazenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu, pričom žalobkyni už bolo bezdôvodné obohatenie v sume 1.024,97 eura vydané. Preto duplicitné vyplatenie žalovanej sumy považujeme za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarcia primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobkyne požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazala pri podpise zmluve. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 3-6, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 8-11, doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 12, Vyjadrením žalovaného na č.l.25-27, Vyjadrením žalobkyne na č.l. 21, Vyjadrením žalovaného zo dňa 22.5.2020 a zistil tento skutkový stav:

7. Okresný súd Prešov zo dňa 25.02.2019, č.k. 19Csp/157/2017 zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.024,97 eura s prísl.. Vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 01.10.2019, č.k. 3Co/61/2019 - 88 vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V rozhodnutí rovnako dospel k záveru o absencii povinných náležitostí.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

14. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.024,97 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.02.2019, č.k. 19Csp/157/2017 zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.024,97 eura s prísl.. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 01.10.2019, č.k. 3Co/61/2019 - 88 vyššie uvedený rozsudok potvrdil. Súdny zhodne dospeli k záveru, že v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov.

15. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ neuviedol v úverovej zmluve povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. a žalobkyňa sa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie.

16. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobkyňa uplatnila. Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalobkyni spôsobená (musela sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia a teda po dobu trvania bezdôvodného obohatenia nedisponovala týmito finančnými prostriedkami), súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 400,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).